

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 4461-06-23 שחר נ' איסתא ישראל בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט יאיר חסדיאל

התובע רועי שחר
נגד
הנתבעת איסתא ישראל בע"מ

פסק דין

1 במהלך התקופה שבין החודשים ינואר עד מאי של שנת 2023 שלחה הנתבעת לתובע 27
2 הודעות מסרון קצר (SMS), הכוללות פרסומות מסחריות. זאת לאחר שהתובע מסר לה את
3 פרטיו והנתבעת עשתה בהם שימוש באמצעות אותו פשפש שקבע המחוקק בחומותיו
4 הברורות של סעיף 30א. לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 [להלן: חוק
5 התקשורת]. פשפש זה, מידותיו משורטטות בסעיפים קטנים (ג) ו-(ד) לאותו סעיף, בזו
6 הלשון:

8 (ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור
9 באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:

10 (1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות,
11 או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים
12 שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים
13 האמורות בסעיף קטן (ב);

14 (2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי
15 פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;

16 (3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או
17 לשירות האמורים בפסקה (1).

18 (ד) (1) הסכים הנמען לקבל דברי פרסומת לפי הוראות סעיף קטן (ב) או לא
19 הודיע על סירובו לקבלם לפי הוראות סעיף קטן (ג), רשאי הוא, בכל עת, להודיע
20 למפרסם על סירובו לקבל דברי פרסומת, דרך כלל או מסוג מסוים, ולחזור בו
21 מהסכמתו, ככל שניתנה (בסעיף זה – הודעת סירוב); הודעת הסירוב לא תהיה
22 כרוכה בתשלום, למעט עלות משלוח ההודעה; הודעת הסירוב תינתן בכתב או
23 בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען;
24

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 4461-06-23 שחר נ' איסתא ישראל בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 התובע ניסה להסיר עצמו מרשימת התפוצה של הנתבעת בערוצים שונים. תחילה באמצעות
2 משלוח הודעת "הסר" למקור ממנו נשלח המסרון הקצר, לאחר מכן באמצעות פניה למנוי
3 הפייסבוק של הנתבעת ולכתובת דוא"ל שלה, ולבסוף – תוך משלוח מכתב התראה
4 באמצעות עורך דינו.
5
- 6 3. כאמור הוסר הנתבע מרשימת התפוצה רק לאחר שכבר נתקבלו אצלו 27 מסרונים פרסומת.
7
- 8 4. כמצוין וכמצוטט בכתבי הטענות של שני הצדדים, הרי באתר האינטרנט שהיא מפעילה
9 מפרסמת הנתבעת את "מדיניות הפרטיות" שלה. זהו ה"מגנה כרטה" בדבר חירויות
10 הפרטיות של לקוחותיה שחרתה היא עצמה על דגלה. במסמך זה נכתב כך: "כמובן שתוכלו
11 לבטל את הסכמתכם לקבלת המסרים בכל עת באמצעות הודעת "הסר" למקור ממנו קיבלתם
12 את ההודעה או לתיבת הדוא"ל tfuzacancellation@issta.co.il."
13
14 ותניא - "הודעת "הסר" למקור ממנו התקבלה ההודעה שנינו, דהיינו – תיבה זו צדדית,
15 ולא לחיצה על קישור של "הסר" המובילה למחילת ארנב אחרת ברשת האינטרנט.
16
- 17 5. האפשרות להשיב בהודעת "הסר" למקור ממנו נשלחה ההודעה, קולעת להוראת סעיף 30א.
18 (1ד) לחוק התקשורת המצוטטת לעיל לפיה "הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר
19 דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען", ובפרט לפרשנות שניתנה להוראה זו ביחס למשלוח
20 הודעת מסרון קצר [ראו רת"ק 13905-06-16 שגב נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ, רת"ק
21 49131-01-16 קושרובסקי נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ, וכן פסק דינו של כב' הרשם הבכיר
22 א' לכנר בת"ק 8057-02-22 גורן נ' א.מ. קסטלו בע"מ (2022), להלן – "פרשת גורן"]
23
- 24 6. "תכלית החוק, כאמור, שעניינה הרתעת הרבים מפני הפרת החוק (להבדיל מהרתעת הנתבע
25 הספציפי), מחייבת שימת הדגש על התנהגות המעוול דווקא, ולא על חובותיו של הניזוק"
26 [ראו ע"א 16321-03-20 עקיבא נ' טרוולייק בע"מ ואח', להלן: "פרשת טרוולייק"].
27 באספקלריה זו - אצל הנתבעת אחד בפה ואחד בלב, ואף - אחד בפה כלפי הלקוח ואחד
28 בפה כלפי בית המשפט, שהרי בכתב הגנתה התנכרה הנתבעת ל"מדיניות הפרטיות" שלה,
29 לחוק התקשורת ולפסקי הדין המאוזכרים לעיל, ועמדה על כך שחוק התקשורת אינו מחייב
30 אותה לאפשר ללקוחותיה לבטל את הסכמתם לקבלת דברי פרסומת באמצעות "הודעת
31 הסר למקור ממנו קיבלתם את ההודעה" כקבוע במדיניות הפרטיות שלה, וגרסה כי היא
32 עומדת בחובתה על פי דין משהיא כוללת בהודעות המסרון הקצר שהיא שולחת קישור
33 שהנמען יכול ללחוץ עליו ובכך להסיר עצמו מרשימת התפוצה.
34

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 4461-06-23 שחר נ' איסתא ישראל בע"מ

תיק חיצוני:

7. אף אם אין כאן השתק שיפוטי-דיוני, יש כאן השתק פרסומי-ראייתי, שהרי לא ניתן לקבל את טענות הנתבעת בכתב הגנתה שעה שהן סותרות את פרסומיה שלה, ושעה שנציגתה עומדת באולם בית המשפט ומשיבה כך, בניגוד גמור למדיניות הפרטיות שמפרסמת הנתבעת ללקוחותיה: "זו פשוט תיבה חד צדדית אני לא יודעת איך להסביר את זה, יש שם לינק מאוד פשוט ללחוץ עליו ולהסיר את זה, או בתקנון מדיניות מי שלא רוצה ללחוץ על לינק מוזמן לפנות לכתובת מייל".
8. לפנינו אפוא לא רק "תיבה חד צדדית", אלא גם "מדיניות פרטיות חד צדדית", במסגרתה פועלת הנתבעת ביוזעין לטובת האינטרסים הכלכליים שלה תוך התעלמות מהצהרותיה כלפי לקוחותיה, ומהוראות הדין.
8. אם לא די בכך – גם לאחר שכבר נשלח לנתבעת מכתב התראה ע"י עורך דינו של התובע, עדיין התקבלו אצל התובע שבע הודעות פרסומת נוספות, כאשר שתיים מהן אף התקבלו אחר שכבר נשלחה לעורך דינו של התובע תשובה מאת עורכת דינה של הנתבעת שמאשרת, בין היתר, כי התובע כבר הוסר מרשימת התפוצה, במה שהוגדר בפי נציגת הנתבעת במהלך הדיון כ-"טעות".
9. נוכח המפורט בסעיפים 4-7 לפסק דין זה, הרי שאך למעלה מן הצורך אגיה כי לא מצאתי ממש גם בתלונת הנתבעת על כך שהתובע לא לחץ על הקישור שנכלל בהודעת המסרון הקצר. כבר בפרשת טרוולייק עמד בית המשפט המחוזי על כך ש: "אין להטיל על הנמען את הנטל לבחון את מידת אמיתותו ומהימנותו של קישור הנשלח אליו. הדגש צריך להיות מושם על התנהגות המעוול דווקא, ועל עמידתו בהוראות הברורות שקבע המחוקק", ובפסק דינו בפרשת גורן עמד כבי' הרשם הבכיר א' לכנר על כך ש: "פנייה לקישור עלולה להכיל תוכנות זדוניות ומעלה חשש להפצה של ווירוסים שיזיקו למכשיר התובע עד לכדי אובדן מידע יקר ערך ופועל יוצא מכך גם לעלויות בניסיון לתקן את הנזק שנגרם". אכן הוסף שם כי "חשש זה מתעצם במיוחד כשהתובע כלל לא מכיר את הנתבעת כפי שהעיד בדיון", אלא שמסקנה זו בדבר העצמת החשש במקרה של חוסר היכרות עם המפרסם אינה מבטלת את החשש הקיים גם במקרה שבו מדובר במפרסם ששמו מוכר לכאורה לתובע, וכפי שהעיד התובע בדיון, ומהימנים עלי דבריו בבחינת "אשרי אדם מפחד תמיד" ברשת, שמא ייפול ברעת המתחזים ובכל פגע רע ופגע-סוס המתרגשים לבוא לעולם האינטרנט, וכהאי לישנא: "הייתי קצין ביחידת מודיעין, ואני מכיר איך הדברים האלה עובדים משני הצדדים, ועל אף שאני מכיר את חברת איסתא וסמוך ובטוח שהם לא שולחים לי תוכנות זדוניות למכשיר, מי שכן רוצה לשלוח לי יעשה את זה בדמות של או חברה שאני מכיר או יתפוס "טרנד" על לינקים שאני מכיר ע"י חברה שאני מכיר. רק לפני כמה שבועות קיבלתי הודעה על מענק מילואים עם לינק ולא נכנסתי אליו, ואחרי כמה שעות קיבלתי הודעה שזה היה תרגיל פשינג של חיל התקשוב. ולכן לאור ההיכרות שלי עם הנושא הזה אני לא לוחץ על לינקים בכלל".

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 4461-06-23 שחר נ' איסתא ישראל בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 בפסק דינו ברע"א 4704-20 בן-עמי נ' FACEBOOK IRELAND LTD הטעים בית המשפט
2 העליון כך: "ככלל, שמורה לו, לנמען, הזכות לשלוח הודעת סירוב בדרך שבה קיבל את דברי
3 הפרסומת; או בכתב, כטוב בעיניו. לחיצה על לחצן 'הסר' כאופציה יחידה, לא רק שאפשר
4 שאינה מוכרת ופשוטה לחלק מהנמענים, הרי שממילא איננה יכולה לאיין את זכותם-זו. הדבר
5 מתחייב מלשון חוק 'הספאס', ומתכליתו כהסדר המבקש להפחית את המטרד, ולהוריד 'כאב
6 ראש' מן הנמען", וכאמור - בניגוד לאשר נמצא בנסיבות אותה פרשה על ידי הערכאה
7 הדיונית הראשונה, כמצוין בסעיפים 23 ו-25 לפסק הדין האמור של בית המשפט העליון -
8 כאן מצאתי את הסברי התובע לעניין זה כמשכנעים.
9
- 10 11. יש להתיירא מגוף מסחרי שמציג עצמו כקנאי לפרטיות לקוחותיו, ברם עושה כמעשה
11 הנתבעת [ראו תלמוד בבלי, סוטה, לב', ע"ב], ולפיכך, ובראי המתואר בפסק דין זה, ובפרט
12 סעיף 6 לו, מצדיק צרור השיקולים היפים לכך, לרבות היקף ההפרה מבחינת האינטרס
13 הציבורי, התנהלות הנתבעת, והאינטרס של הרתעת הנתבעת והרתעת הרבים, את פסיקת
14 מלוא הפיצויים המפורטים בסעיף 28 לכתב התביעה על יסוד אותה חלוקה מושכלת שביצע
15 התובע שם בין היקף העוולה הטמון בהודעות השונות, שמקובלת עלי בשינוי אחד – אחר
16 שמכתב ב"כ התובע התקבל אצל הנתבעת רק ביום 17.4.23, ולא נטען אחרת ע"י התובע,
17 יעמוד הפיצוי עבור שתי ההודעות שהתקבלו ביום 10.4.23 ו-16.4.23 על סך 750 ₪ בלבד.
18
- 19 12. הנתבעת תשלם אפוא לתובע בתוך 30 ימים את הסך של 21,250 ₪, בתוספת הוצאות משפט
20 בסך כולל של 2,000 ₪.
21
- 22 13. ניתן לבקש רשות ערעור על פסק דין זה בתוך 15 ימים מקבלתו.
23
- 24 14. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.
25
- 26 ניתן היום, כ"א אב תשפ"ג, 08 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.
27

יאיר חסדיאל, שופט

28
29

